

[Erlendsson]

ri, sundhedsfarlige tilstande, som ikke tolereres andre steder af sundhedsmyndighederne, det er hash og hårde stoffers handel, tyveri og hæleri, ulovlig våbenbesiddelse og skjulested for kriminelle.

Og når landets lovlige myndighed så træffer forberedelse til at iværksætte folketingets beslutning om arealets rydning og ophør af den besættelse, hvis ulovlighed er fastslået ved højesterets dom, erklærer man i Christiania at ville møde en sådan beslutnings iværksættelse med ikke-vold, men ordet ikke-vold skal ikke tages for pålydende. Det betyder f. eks. besættelse af strategiske punkter i København med trafikalt kaos til følge, og selvfølgelig ville der, hvis noget sådant blev igangsat, som sædvanlig blive kastet med sten, malerbøtter og andre objekter egnet til at sprede skræk og rædsel, medens man hidkalder hjælpetropper gennem et organiseret telefonkaldesystem. Denne slagplan meddeltes og udbredtes dagligt gennem aviserne, og de villige statsmonopoliserede massemedier udbredte den dagligt i tiden op til højesteretsdommen den 2. februar. Denne plan fik af højtstående danske militærpersoner anerkendelse som en vel gennemtænkt, særdeles effektiv plan med det formål på forhånd at lægge det størst mulige pres på en svag regering.

Man kan naturligvis tage dette medieflip som drengestreger, men regeringens reaktion viste, at truslen blev taget alvorligt. I stedet for at justitsministeren, hvis han tog denne trussel alvorligt, som han burde, pålagde anklagemyndigheden at rejse tiltale mod de erklærede hovedmænd for at sætte sig op imod myndighederne i henhold til borgerlig straffelovs kapitel 13, specielt dennes § 114, stk. 1, kom socialdemokratiets hr. Risgaard Knudsen, fru Dorte Bennedsen, hr. Erling Olsen og hr. J. K. Hansen allerede dagen efter med anmeldelse af en forespørgsel til forsvarsministeren med den hensigt at fastslå, at regeringen ikke kunne foretage sig andet end at forsøge endnu en blød landing. Resultatet er da også, at komedien i Christiania fortsætter til ringe ære for dette folketing.

Fra Det tredje Riges dage kender vi propagandens magt over menneskesindet. De værste uhyrligheder, urimeligheder og usandfærdigheder bliver troet af et folkeligt flertal, blot de gentages tit nok. Med de rette værdiladede benævnelser kan forbrydelser ikke

blot besmykkes, men gøres til retfærdigheds-handlinger, der kræver nationens taknemlighed. Menneskeboliger i hærværksødelagte huse, fugtige kældre opfyldt af skrammel og uden opvarmningsmuligheder, rum uden vinduer eller med ituslåede ruder, huller i taget og brandfarlige elektriske installationer, andre steder ulovligt opbyggede primitive varmelementer med aftræk gennem trævægge eller vinduesåbninger præsenteres under navne som Fredens Ark, Multimediehuset, Stjernehuset, Ladyland, Tehuset, Løvehuset, Den usynlige Helikopter osv., navne, der kaster eventyrets trylleglans over elendigheden og indgiver almenheden en forestilling om, at der her bygges noget op, der er menneskeligt værdifuldt, i modsætning til det kriminelle samfund, som det her først og sidst drejer sig om, og som det for folketinget drejer sig om at sætte en effektiv stopper for.

Jeg skal slutte med på mit partis vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget konstaterer, at kriminaliteten i Christiania har antaget en stadig alvorligere karakter,

opfordres regeringen til effektiv indgriben over for ulovlighederne.

Tinget fortsætter dermed forhandlingen om forespørgslen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Mette Madsen (V):

Da højesteret den 2. februar 1978 havde afsagt sin dom, der ganske klart siger, at beboerne på Bådsmændsstrædes kaserne ikke har haft ret til at blive boende efter den 1. april 1976, ønskede socialdemokratiet straks en politisk nyvurdering af sagen. Under denne debat her i folketinget få dage senere stod venstre fast på dagsordenen af 30. marts 1976. Vi fandt den god og anvendelig, den gav rimelig tid til afvikling og var da også vedtaget med et stort flertal, heriblandt både socialdemokratiet og regeringen. Men med et snævert flertal blev der den 8. februar vedtaget en intetsigende socialdemokratisk dagsor-